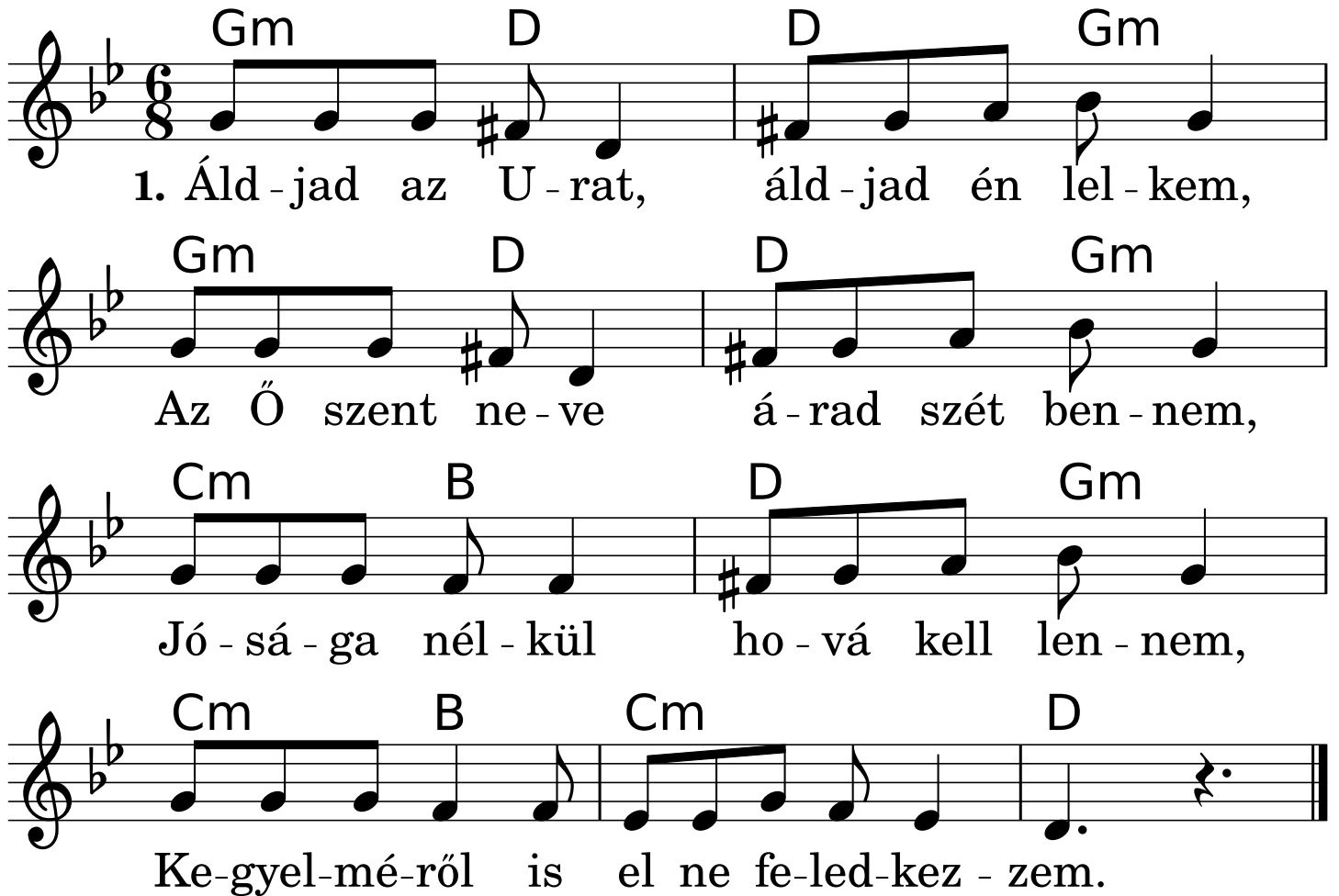

Áldjad az Urat, áldjad én lelkem

Szöveg: Sumonyi Zoltán

Dallam: Gryllus Dániel

1. Áld-jad az U-rat, áld-jad én lel-kem,
Az Ő szent ne-ve á-rad szét ben-nem,
Jó-sá-ga nél-kül ho-vá kell len-nem,
Ke-gyel-mé-ről is el ne fe-led-kez-zem.

2. Ő, ki feloldoz, Ő, aki gyógyít, Koporsómból is életre szólít, Mint egy büszke sast, akként megújít, Gyújtván a szépség minden hordozóit.

3. Igazságot tesz nyomorultakkal, Mert késedelmes ő a haraggal, Nem mindörökké büntet bajokkal, Irgalmassága végül megvigasztal.

4. Az ég a földtől mily végtelenben, Oly nagy a jóság benne szünetlen, Atya könyörül gyermeki tetten, Miként az Úr az Őtet félő lelken.

5. Már Ő tudja, hogy romló erények, Hogy porból vagyunk mind mi szegények, Életünk, mint a pusztá fűvének Napjai, minden széltől elenyésznek.

6. De az Úr kegye az Őt félőkön, Öröktől fogva tartó s örökkön, S fiak fiain, mind, kik a földön Szentélyét őrzik, nehogy az megtörjön.

7. Az Úr pediglen fön a mennyekben, Trónol, mert jussa vagyon mindenben. Áldjad az Urat, áldjad én lelkem, Kegyelméről is el ne feledkezzem!